

ת"פ 11345/10/12 - מדינת ישראל נגד ס נ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11345-10-12 מדינת ישראל נ' נ
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבישי דויטש
נגד
ס נ
ע"י עו"ד דן טורקלטהאוב
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם מספר עבירות שהרקע להן, לפי גרסת התביעה אי השלמתו של הנאשם בהחלטת הגב' מ ה להיפרד ממנו.
2. התביעה טוענת כי בתאריך 8/11/11 הוציא בית המשפט לענייני משפחה בתמ"ש 820-11-11 צו הגנה בהסכמת הנאשם האוסר על הנאשם להתקרב לדירתה של הגב' מ ה (להלן: "**המתלוננת**"). תוקף הצו ההגנה נקבע לשלושה חודשים.
3. ביום 7/12/11 סמוך לשעה 08:00 הפר הנאשם את צו ההגנה בכך שהגיע סמוך לדירת המתלוננת, הניח ורד על רכבה שחנה במקום וכשהמתלוננת יצאה מדירתה ונכנסה לרכבה, הגיח לפתע, פתח את דלת הרכב ונכנס פנימה ללא רשות, למרות מחאת המתלוננת, תפס בידה ולא הניח לה עד שזו נאלצה לפנות לשכן בבקשה לעזרה.
4. בהמשך נסעה המתלוננת ברכבה לאורך רחוב . הנאשם נסע אחריה ברכבו, היא פנתה לרחוב . הנאשם המשיך לנסוע אחריה, המתלוננת שינתה כיוון ונסעה לתחנת המשטרה בגבעתיים , שם הפרידו שוטרים בינה לבין הנאשם.
5. התביעה טוענת עוד כי עובר ל- 7/2/11 הטריד הנאשם את המתלוננת בכך ששלח לה מכתבים רבים

לתיבת הדואר שלה, וכן במספר מועדים עובר למועד הנ"ל איים עליה בכך שהתקשר אליה, אמר לה שינקום בה וידאג שיפטרו אותה ושיהרוס לה את החיים.

6. מוסכם בין הצדדים כי המתלוננת והנאשם היו בני זוג עד לאוקטובר 2011.

הנאשם מאשר כי נפגש עם המתלוננת ביום 7/12/11 וטוען כי עשה כן נוכח בקשתה של המתלוננת.

הנאשם הכחיש את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

טענות ב"כ הנאשם:

7. ב"כ הנאשם מבקש שלא לתת משקל לדברי המתלוננת נוכח עדותו של עד ההגנה מר אברהם מנסור שסותר את דבריה.

הסנגור מפנה למערכת היחסים בין הצדדים וטוען כי ההתפתחויות אחרי הגשת התלונה תומכות בגרסת הנאשם.

8. הסנגור המלומד סבור כי הנאשם לא הפר את צו ההגנה, כיוון שרכב המתלוננת חנה במרחק משמעותי מהבניין בו היא מתגוררת. כמו כן מבקש הסנגור להאמין למרשו כי המפגש התקיים ביוזמת המתלוננת.

מהלך הדין:

9. בדיון עלה כי הייתה מערכת יחסים מורכבת בין הנאשם למתלוננת. הדברים מצאו את ביטויים בהודעתו של הנאשם במשטרה, בפרטים שנמסרו ע"י המתלוננת וכן במסמכים שהוגשו לעיון בית המשפט.

10. לאחר שבחנתי את הטענות שהשמיע הסנגור לעניין מהימנות עדותה של המתלוננת, הגעתי לידי מסקנה כי עדות זו הינה מהימנה וכי ניתן לבסס על פיה ממצאים מרשיעים.

11. לא מצאתי כי יש בעדותו של מנצור כדי לפגום בדברי המתלוננת.

מר מנצור אישר כי המתלוננת ביקשה את עזרתו באותו בוקר ולא ידע להסביר מדוע התבקשה אותה עזרה.

מר מנצור מסר הודעה יותר מחצי שנה אחרי האירוע כשמוסכם על הכל כי לא עשה שום דבר אקטיבי לסייע למתלוננת. לכן עד זה לא זכר פרטים לגבי השתלשלות הדברים מהרגע שהגיע לזירה עם בתו הקטנה.

לאור הדברים שצינתי לעיל, אני קובע כי עד זה מסר פרטים שזכר אותם שלא היו בהכרח פרטי אירוע.

12. הגרסה שמסר הנאשם בפני הינה גרסה כבושה. הסברו לאי מסירת אותם פרטים בתחנת המשטרה הוא לא הסבר מהימן בעיני.
- כפי שיפורט בהמשך הנאשם הודה בסמוך לעיכובו כי נסע אחר המתלוננת לתחנת המשטרה וציין כי עשה כן כיוון שאוהב אותה ורוצה לחזור להיות איתה.
13. רצף ההתרחשויות עולה בבירור מהמזכר (ת/2) ודוח הפעולה (ת/3) ומדברי הנאשם בדוח העיכוב (ת/4). מדוח הפעולה שערך רס"מ יוסף אוחנה, עולה כי ביום 7/12/11 סמוך לשעה 08:30 ישב ביומן התחנה עם השוטר ניסים ממוך: **"הגיעה אישה מבוהלת ודפקה על השער בחוזקה וצעקה שמישהו רודף אחריה..."**. זמן קצר מאד אחרי זה הופיע בשער גם הנאשם.
- השוטר מצא כי רכבו של הנאשם היה בכניסה לתחנה כשמפתח ההתנעה בתוך הרכב. השוטר העביר את הרכב לרחוב רחל.
14. אחרי שהנאשם נרגע הוא מסר לשוטר שהוא אוהב את המתלוננת ומתכוון לחזור אליה. הוא נשאל מדוע רודף אחריה והשיב כי הוא רוצה לדבר איתה כדי לחזור אליה.
15. בדוח העיכוב בתגובה לחשדות נגדו מסר הנאשם בשעה 08:50: **"נסעתי אחריה מרח' המאבק ראיתי אותה נסעתי אחריה. פה בתחנה בכניסה והתחננתי אליה שאני אוהב אותה..."**.
16. גם הדיון שהתקיים ביום 8/11/11 במעמד הצדדים, בבית משפט לעניני משפחה, מצביע באופן ברור על האיסור שהטיל בית המשפט על הצדדים לא ליצור קשר ביניהם ולהתקרב לאזור מגוריהם איש של רעהו.
- ב"כ הנאשם, שייצג אותו גם בפניי, מסר באותו דיון כי יום קודם מרשו שוחרר בתנאי שלא יגיע לרח' ההסתדרות למשך 15 יום.
- כשב"כ המתלוננת הביע רצון לחקור את הנאשם, בא כוחו הביע הסכמה לצו ההגנה מבלי להודות בעובדות.
17. ההסכמה התייחסה לאיסור שחל על שני הצדדים לפנות זה לזה ישירות לרבות במסרונים. שני הצדדים גם התחייבו לא להתקרב למקום המגורים של הצד השני.
18. הנאשם בעצם הודה כי בא ליצור קשר עם המתלוננת בגלל אהבתו אליה בניגוד גמור לצו ההגנה. אני

דוחה את הסברו המאוחר כי המתלוננת זימנה אותו לפגישה כדי לשוחח על חוב כספי.

19. אין לי ספק כי הנאשם רדף אחרי המתלוננת. בנוסף להודאתו ביום המקרה לפיה רדף אחריה, השארת המפתח בסוויץ' בתוך האוטו מצביע כאלף עדים על הלחץ שהיה נתון בו באותו יום.

20. בהודעתו מיום 7/12/11 שעה 10:46 (ת/1) מסר הנאשם פרטים המנסים להציג את המתלוננת באור שלילי. הנאשם טען כי המתלוננת עסקה בזנות וכי הוא עשה מאמצים לחלץ אותה מעיסוק בכך.

הנאשם הוסיף: **"...הרעפתי עליה אהבה והבטיחה שתגמור עם הזנות, נתתי לה חשבון בנק פתוח שלא יקרה מצב שהיא תחזור לשם...קניתי לה אוטו ב- 101,000 ₪".** בהמשך מסר הנאשם כי נודע לו שהמתלוננת חיה עם מישהו שמשלם לה עבור יחסי מין: **"כשזה נודע לי אני נשברתי, אני מצטער על זה שבאתי לחניה, אני מצטער על הכל אני אהבתי אותה..."**.

21. המתלוננת העידה כי ביום האירוע היא מצאה פרח על רכבה ואז הבחינה בנאשם שנכנס לרכב ואחז בחוזקה בזרוע. אחרי כ-20 דקות הגיע שכן היא ביקשה את עזרתו, אז הנאשם עזב אותה ויצא מהרכב.

המתלוננת מסרה כי הנאשם לא השלים עם הפרידה, שלח לה פרחים, שליחים והתקשר איתה. היא גם מסרה כי להערכתה היא פוטרה מעבודתה עקב פניית הנאשם למעבידה.

22. המתלוננת הסבירה כי חזרה לגור עם הנאשם וביקשה לבטל את תלונתה עקב תביעה שהוגשה נגדה על רקע התחייבויותיה בגין חוזה השכירות של הדירה בה גרה עם הנאשם.

23. הנאשם אישר כי החוזה היה על שם המתלוננת כיוון שהוא פושט רגל.

הסברה של המתלוננת לעניין חזרתה להתגורר עם הנאשם הינו מהימן בעיני. שוכנעתי כי היא נאלצה לעשות כן עקב לחץ כלכלי שהופעל נגדה.

24. לעניין הפגיעה בפרטיותה והאיומים הפרטים שנמסרו ע"י המתלוננת הם שטחיים ולא נתמכו בראיות אובייקטיביות. במהלך עדותה ניסתה המתלוננת שלא למסור פרטים מזיקים נגד הנאשם וצינה כי עשה את מעשיו מתוך אהבה.

25. מאחר והטענות בעבירות אלה היו כלליות ולא ממוקדות הנאשם לא היה יכול להתגונן בצורה ראויה מפניה חשדות אלה.

26. סוף דבר, נוכח עדותה המהימנה של המתלוננת הנתמכת ע"י השוטרים שהיו עדים להגעתה למשטרה

ולמצבה הנפשי, דברי הנאשם עצמו לענין הצער שהביע על מעשיו, ודבריו שרצה לדבר עם המתלוננת כדי לשכנע אותה לחזור אליו, שוכנעתי כי הוכחו בפניי העבירות של תקיפה סתם של בת זוג, הפרת צו בית המשפט והסגת גבול פלילי.

הנאשם מורשע בעבירות אלה ומזוכה מיתר העבירות שיוחסו לו מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, במעמד הצדדים